

بررسی تأثیر غلظت و مدت زمان تیمارهای مختلف کلشی‌سین بر برخی خصوصیات مورفولوژیکی و بیوشیمیایی گیاه خشخاش ایرانی (*Papaver bracteatum lindl*)

سیدهادی مدنی^۱، بهمن حسینی^{*}، قاسم کریم‌زاده^۲، امیر رحیمی^۳

^۱ گروه علوم باگبانی، دانشگاه ارومیه، ارومیه

^۲ گروه اصلاح و بیوتکنولوژی گیاهی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

^۳ گروه زراعت، دانشگاه ارومیه، دانشگاه ارومیه، ارومیه

b.hosseini@urmia.ac.ir: ^{*}نويسنده مسئول:

چکیده

خشخاش ایرانی با نام علمی *Papaver bracteatum Lindl* گیاهی چند ساله از تیره Papaveraceae است که بعنوان یک گیاه داروئی مهم حاوی ترکیبات با ارزشی مثل تبائین می باشد. امروزه استفاده از القاء پلی‌پلوئیدی با استفاده از مواد شیمیایی القاء کننده جهش مانند کلشی‌سین، به عنوان یکی از روش‌های اصلاح گیاهان دارویی بطور وسیعی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این مطالعه تأثیر غلظت‌های مختلف کلشی‌سین (۰، ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۲، ۰/۵ و ۰/۷۵ درصد) در شرایط گلخانه و در سه دوره زمانی (۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت) بررسی گردید. نتایج بررسی‌های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی نشان داد که در غلظت ۰/۰ درصد و دوره القای ۴۸ ساعت حداقلتر گیاهان تترالپلوئید تولید می‌شود. صفات متعددی نظیر طول و عرض برگ، طول و عرض و ضخامت دمبرگ در گیاهان تترالپلوئید در مقایسه با گیاهان شاهد (دیپلولوئید) تفاوت معنی‌داری را نشان دادند. همچنین میزان میزان فنل در گیاهان تترالپلوئید نسبت به شاهد تفاوت معنی‌داری را نشان داد. حداقلتر زنده‌مانی گیاهچه‌ها در غلظت ۰/۰۵ درصد و دوره زمانی ۲۴ ساعت مشاهده گردید.

کلمات کلیدی: خشخاش ایرانی، پلی‌پلوئیدی، کلشی‌سین، فنل، درصد زنده‌مانی

مقدمه

گیاهان به عنوان اولین حلقه تشکیل دهنده زنجیره اکولوژیکی نقش مهمی را در زندگی ایفا می‌کنند. استفاده از گیاهان داروئی به منظور درمان با تاریخ زندگی انسان هم زمان بوده است. تبائین یا پارامرفین یک آلالکلولوئید افیونی و ساختار شیمیایی آن شبیه به مرفین و کدئین است اما بیشتر محرك است تا مسكن و در صورت مصرف مقدار زیاد موجب تشنجمی شبیه به مسمومیت با استرکنین می‌شود. تبائین کاربرد درمانی ندارد ولی می‌توان از آن برخی داروهای مخدر را تولید کرد (Rezaei and Damiri, 2010). با توجه به اینکه فن‌آوری ساخت این داروها در ایران وجود دارد، در صورت دسترسی کافی به مواد اولیه و با قیمت مناسب می‌توان نسبت به ساخت این داروها در کشور اقدام کرد و گام مؤثری در جهت تولید داروهای مورد نیاز کشور و حتی صادرات و ارزآوری برداشت. با روی آوردن به کشت و کار گیاهان دارویی، می‌توان از اصلاح و زیست فن‌آوری در راستای استفاده از توانمندی ژنتیکی گیاهان دارویی به منظور بهبود و افزایش عملکرد نهایی و تعدیل مواد موثره استفاده کرد. اما تاکنون در مورد اصلاح این گیاهان پیشرفت قابل ملاحظه‌ای صورت نگرفته است. در حال حاضر تعداد ارقام بدست آمده از طریق اصلاح گیاهان دارویی اندک است. دستکاری پلوبیوئیدی در برنامه اصلاحی بسیاری از گیاهان بطور موفقیت آمیزی استفاده شده و منجر به افزایش بازدهی ترکیبات مهم بسیاری از گونه‌های گیاهی شده است (Chen and Gao, 2007). دو برابر کردن تعداد کروموزوم‌ها با تغییرات مهمی در متابولیسم ثانویه گیاهان همراه است (Chen and Gao, 2007). پلوبیوئیدی اغلب فنوتیپ‌های

جدیدی را در رفتار نسبت به گونه‌های اجادی خود، مانند افزایش مقاومت به خشکی و تحمل تنש‌های زیستی و غیر زیستی، افزایش قابلیت رشدی و ایجاد تنوع نشان می‌دهد. مؤثرترین ماده شیمیایی بکار رفته در مطالعات جهت القاء پلی‌پلوئیدی کلشی‌سین است که یک آکالولئید استخراج شده از بذر و پذاره گیاه سورنجان (*Colchicum autumnal*) (Chen and Gao, 2007) نامیده می‌شود (Colcemid). کلشی‌سین به عنوان می‌باشد معادل سنتز شده این ماده کلسمید (Colcemid) (Chen and Gao, 2007). کلشی‌سین به عنوان یک بازدارنده طبیعی میتوز، از طریق ایجاد حالت بازدارنگی در تشکیل فیبرهای دوکی و در نتیجه ممانعت از مهاجرت قطبی کروموزوم‌ها و تقسیم سلولی منجر به ایجاد سلولی با تعداد کروموزوم دو برابر شده می‌گردد. استفاده از کلشی‌سین به منظور چند برابر کردن کروموزوم در تعداد محدودی از گیاهان داروئی مانند بابونه گزارش شده است (Saharkhiz et al., 2007).

از آنجایی که برگ، ساقه و ریشه از مهمترین اندام‌های مورد استفاده در گیاهان دارویی محسوب می‌شوند، بنابراین القاء پلی‌پلوئیدی مصنوعی باعث افزایش تولید ترکیب‌های مهم دارویی و همچنین افزایش اندازه این اندام‌ها در مقایسه با انواع دیپلولئید گونه مورد نظر می‌گردد. با توجه به اهمیت و نقش آکالولئید خشخاش ایرانی، انتظار می‌رود القاء پلولئیدی منجر به ایجاد تغییراتی در صفات مورفولوژیک و عملکرد این گیاه گردد. بنابراین، این پژوهش با هدف بررسی امکان تولید گیاه پلی‌پلوئید خشخاش ایرانی در شرایط گلخانه با استفاده از کلشی‌سین انجام گردید.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی و تهیه کلشی‌سین

این پژوهش در بهار ۱۳۹۵ در گلخانه تحقیقاتی و آزمایشگاه گروه باغبانی دانشکده کشاورزی ارومیه انجام شد. بذور مورد نیاز برای پژوهش مورد نظر از منطقه غرب ایران جمع‌آوری گردید. به منظور برطرف کردن خواب بذر، ابتدا بذور در تیمار ۲۵۰ پی ام هورمون جیبرلین به مدت ۱۲ ساعت غوطه ور شد تا حداکثر جوانه زنی بذور اتفاق بیفتند. کلشی‌سین مورد استفاده در این پژوهش از شرکت دوچفا تهیه شد. جهت انجام این تحقیق محلول های کلشی‌سین با غلظت‌های ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۲، ۰/۵ و ۰/۷۵ درصد مورد نیاز تهیه شد.

بررسی زنده‌مانی گیاهچه‌ها پس از اعمال تیمار

در این روش توسط پوشش جاذب (پنبه) که به محلول کلشی‌سین با غلظت‌های مورد نظر آغاز شده بود، قسمت انتهایی شاخه تیمار گردید و پس از طی مدت زمان‌های مشخص برداشته شدند. این روش در مرحله ظهرور ۴ تا شش برگ حقیقی انجام شد. آزمایش همراه با شش غلظت مختلف کلشی‌سین (۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۲، ۰/۵ و ۰/۷۵ درصد) و مدت زمانی ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت و با ۱۰ تکرار انجام شد. اثر کلشی‌سین روی رشد، نمو و زنده‌مانی گیاهچه‌ها پس از گذشت ۱۵ روز از اعمال تیمارها مورد ارزیابی قرار گرفت. تعداد ریزنمونه‌های زنده مانده شمارش گردید و از تعداد ریزنمونه‌های خشک شده در اثر تیمار کلشی‌سین تفکیک شد.

مطالعه گیاهان حاصل از تیمار جهت تشخیص تغییرات ایجاد شده

پس از محاسبه میزان مرگ و میر در گیاهان تیمار شده، جهت بررسی تاثیر کلشی‌سین بر برخی ویژگی‌های مورفولوژیک و فیزیولوژیکی گیاهان باقی مانده، صفاتی به شرح زیر مورد ارزیابی قرار گرفت. تعداد برگ و شاخه‌های جانبی همراه با اندازه‌گیری ارتفاع بوته هر ۲ ماه یکبار در هر سطح پلولئیدی در گیاهچه‌ها شمارش شد. اندازه طول و عرض برگ‌ها توسط خط کش با دقت ۱mm انجام شد. بعد از مشخص شدن سطح پلولئیدی بوته‌ها با استفاده از فلوسایتومتری و بررسی کاریوتیپی نمونه‌ها، ضخامت ده برگ و ساقه برای هر سطح پلولئیدی با استفاده از کولیس دیجیتالی و با دقت ۰/۰۱ میلی‌متر انجام گردید. به منظور استخراج عصاره بافت برگی در سنجدش آنتی اکسیدان غیر آنزیمی شامل فنل طبق روش Ting و Attaway (۱۹۷۱) صورت گرفت. این آزمایش بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام شد و تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS 9.2 انجام گردید.

نتایج و بحث

زنده مانی ریزنمونه ها

اثر غلظت‌های مختلف کلشی‌سین و زمان بر درصد زنده مانی ریزنمونه در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود. بیشترین درصد زنده مانی گیاهچه‌ها (۹۸/۶۷ درصد) در تیمار شاهد مشاهده گردید (نمودار ۱ الف و ب). بین تیمار شاهد و تیمار ۰/۰۵ درصد نیز تفاوت معنی‌داری از لحاظ زنده‌مانی وجود نداشت ولی با تیمارهای ۰/۱، ۰/۲، ۰/۵ و ۰/۷۵ تفاوت معنی‌داری مشاهده گردید، به طوری که بیشترین و کمترین درصد بقاء ریزنمونه‌ها پس از اعمال تیمار کلشی‌سین به ترتیب در غلظت ۰/۰۵ درصد با میانگین بیش از ۹۴/۳۳ درصد زنده‌مانی و غلظت ۰/۷۵ درصد برابر با صفر درصد مشاهده گردید. تیمار زمانی ۲۴ ساعت با کلشی‌سین در مقایسه با ۷۲ ساعت تأثیر قابل توجهی بر میزان زنده‌مانی ریزنمونه‌ها داشت. هر چند بین زمان‌های ۲۴ ساعت با زمان ۴۸ ساعت در این صفت اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد مشاهده نگردید. در واقع رابطه معکوس بین غلظت کلشی‌سین و بقاء ریزنمونه‌ها در این آزمایش مورد انتظار بود که با سایر بررسی‌های انجام شده روی گیاهان مختلف در شرایط طبیعی و درون شیشه‌ای مانند گیاه *Astragalus memberanaceus* مطابقت داشت. هردو ریزنمونه‌های بدون تیمار و تیمار شده با کلشی‌سین با واکنشات‌های بعدی به طور تقریباً مساوی رشد کردند. به نظر می‌رسد کلشی‌سین منجر به یک تأخیر اولیه در رشد می‌شود و پس از این مرحله، رشد ریزنمونه‌ها به صورت عادی و همانند گیاهان شاهد ادامه خواهد یافت (Chen and .(Gao, 2007

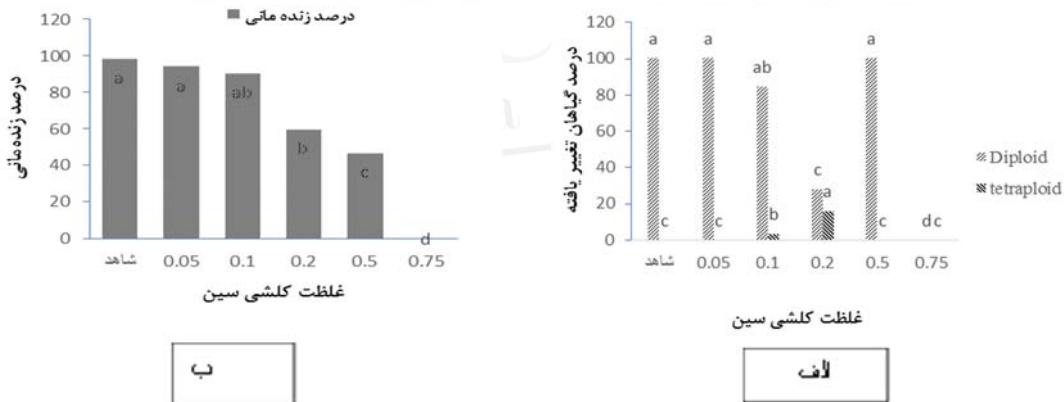
تفاوت‌های مورفولوژیکی بین گیاهان دیپلوفید و تترافلوفید بذرالبنج مشبك

ویژگی‌های مورفولوژیکی گیاهان دیپلوفید و تترافلوفید ۱۵ روز بعد از اعمال تیمار مورد ارزیابی قرار گرفتند. در اکثر موارد، اولین برگ‌های گیاهان تترافلوفید ظاهر دفرمه پیدا کردند، اما برگ‌های بعدی ظاهر طبیعی داشتند. طول و عرض برگ، ضخامت و طول دمبرگ بین گیاهان تترافلوفید و دیپلوفید تفاوت معنی‌داری نشان داد (جدول ۱).

جدول ۱- مقایسه صفات مورفولوژیکی بین گیاهان دیپلوفید و تترافلوفید خشخاش ایرانی

گیاه	دیپلوفید (2n)	تترافلوفید (4n)
طول برگ (سانتی‌متر)	۶/۲۴ ^a	۵/۲۵ ^b
عرض برگ (سانتی‌متر)	۱/۲۴ ^a	۲/۸۹ ^b
طول دمبرگ (سانتی‌متر)	۱/۶۴ ^a	۱/۷۴ ^a
عرض دمبرگ (میلی‌متر)	۲/۰۴ ^a	۲/۹۱ ^b
ضخامت دمبرگ (میلی‌متر)	۰/۳۳ ^a	۰/۶۵ ^b

حرروف مشابه نشان دهنده عدم تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد در بین میانگین‌ها در آزمون DMRT می‌باشد.

نمودار ۱- اثر غلظت‌های مختلف کلشی‌سین بر (الف) درصد گیاهان تغییر یافته (ب) بر درصد زنده مانی گیاه خشخاش ایرانی

پلی پلوئیدی اثرات قابل توجهی بر تغییر نحوه بیان ژن‌ها دارد که ممکن است شامل خاموش شدن یا روشن شدن برخی از ژن‌هایی شود که دو برابر شده‌اند. الگوی تغییر بیان ژن در سلول‌ها و اندام‌های مختلف و حتی در ژنتیپ‌های مختلف یک گیاه می‌تواند متفاوت باشد (Chen and Gao, 2007). نتایج این تحقیق با نتایج تحقیقات Zhang و همکاران (۲۰۰۸) روی گیاه *Phlox subulata* و همکاران (۲۰۱۰) روی گیاه *Paulownia tomentosa* و همکارانش (۲۰۰۷) روی گیاه *Rosa rugosa* بر زنده‌مانی و صفات مورفو‌لوزیکی مشابه بود.

اثر پلی پلوئیدی بر میزان فنل کل

گیاهان پلی پلوئید توانایی افزایش تولید و انباستگی متابولیت‌های ثانویه را دارند (Berkow and Philipov, 2002) که این عمل سبب افزایش مقاومت در برابر تنشهای غیر زیستی در گیاهان می‌شود. در گیاه خشخاش ایرانی افزایش سطح پلولوئیدی تأثیر معنی داری را در میزان فنل گیاهان تترالپلوئید نسبت به دیپلولوئید داشت (نمودار ۲). بنابراین می‌توان گفت افزایش تعداد کروموزومها بر روی میزان فنل اثر داشته است. این نتیجه در تطابق با نتایج Griesbach و Kam (۱۹۹۵) روی گیاه اطلسی می‌باشد که نشان داد القای پلولوئیدی سبب افزایش فنول شد. افزایش تعداد کروموزومها و مقدار ژن‌های وابسته می‌تواند در بعضی موارد بیان و غلظت متابولیت‌های ثانویه و مواد شیمیایی دفاعی را افزایش دهد، با این حال این مورد در همه گیاهان صادق نیست و ممکن است در بعضی موارد ارتباط مشخصی بین مقدار ژن، خاموش شدن ژن و بیان متابولیت‌های ثانویه وجود نداشته باشد (Thomas and Ranney, 2006).

نمودار ۲- میزان فنل کل در گیاهان تترالپلوئید و شاهد (دیپلولوئید) خشخاش ایرانی

منابع

- Allum, J.F., Bringloe, D.H. and Roberts, A.V. 2007. Chromosome doubling in a *Rosa rugosa* Thunb. Hybrid by exposure of *in vitro* nodes to oryzalin: the effects of node length, oryzalin concentration and exposure time. *Plant Cell Reports*; 26:1977–1984.
- Berkov, S. and Philipov, S. 2002. Alkaloid production in diploid and autotetraploid plants of *Datura stramonium*. *Pharmaceutical biology*; 40(8):617–621.
- Chen, L. L. and Gao, S. L. 2007. *In vitro* tetraploid induction and generation of tetraploids from mixoploids in *Astragalus membranaceus*. *Scientia Horticulturae*; 112:339–344.
- Griesbach, R and Kam, K. 1995. The effect of induced polyploidy on the flavonols of *Petunia Mitchell*. *Phytochemistry*; 42 (2): 361-363.
- Lalezari, I.A, Shafiee, A. and Nasser-Nouri, P. 1973. Isolation of alpinigenine from *Papaver bracteatum*. *Journal of Pharmaceutical Sciences*; 62: 17-18.
- Rezaei, B. and Damiri, S. 2010. Development of a voltammetric procedure for assay of thebaine at a multi-walled carbon nanotubes electrode: quantification and electrochemical studies. *Journal of solid state electrochemistry*; 14: 1079 – 1088.

- Saharkhiz M. J., Davies, N., Omidbaigi R and Karimzadeh, Gh.** 2007. The effect of ploidy level on the parthenolide content of flower and leaf samples of feverfew (*Tanacetum parthenium* L.). 3rd Congress of Medicinal Plants. Shahed University, Tehran, Iran.
- Tang, Z.Q., Chen, D.L., Song, Z.J. and Cai, D.T.** 2010. *In vitro* induction and identification of tetraploid plants of *Paulownia tomentosa*, Plant Cell Tissue and Organ Culture; 2:213-220
- Ting, S.V., and Attaway, J.A.** 1971. Citrus fruits. In 'The biochemistry of fruits and their products.' Vol. 2. A.C. Hulme ed., Academic Press, New York. pp. 107-179.
- Thomas G. and Ranney.** 2006. Polyploidy: From Evolution to New Plant Development. Combined Proceedings International Plant Propagators Society; 56: 137-142.
- Zhang, Z., Dai, H., Xiao, M. and Liu, X.** 2008. *In vitro* induction of tetraploids in *Phlox subulata* L. Euphytica; 159:59-65.

Effect of Concentration and Duration of Colchicine Treatments on Some Morphological and Biochemical Traits of Persian Poppy (*Papaver bracteatum* Lindl)

Seyed Hadi Madani¹, Bahman Hosseini*¹, Ghasem Karimzadeh², Amir Rahimi³

^{1*} Department of Horticulture, Urmia University, Urmia, Iran

²Department of Biotechnology and Plant Breeding, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

³ Department of Agronomy, Urmia University, Iran

*Corresponding Author: b.hosseini@urmia.ac.ir

Abstract

Persian poppy (*Papaver bracteatum* Lindl.) is a perennial plant of the family Papaveraceae, is an important medicinal plant mainly known for the high amounts of valuable thebaine alkaloid. Today, using of polyploidy induction by chemical mutagen such as colchicine, as a widely used medicinal plant breeding. In this study the effect of different concentrations of colchicine (0, 0.05, 0.1, 0.2, 0.5 and 0.75 %) and three duration times (24, 48, 72 hours) in greenhouse medium was investigated. The morphological, physiological and biochemical results showed that the highest percentage of ploidy induction was obtained in concentration of 0.2% and 48-hours. Several traits such as length and width, leaf thickness, length and width, petiole thickness in tetraploid plants compared with control plants showed a significant difference. Also, the amount of phenol in polyploidy plants showed that significant difference between tetraploid and control. The maximum plantlets viability was observed at concentration of 0.05% and 24-hours period.

Keywords: *Papaver bracteatum* lindl, polyploidy, colchicine, Phenol, percentage of survival.